SLOVENSKI ŠPORTNI LIST

POLET

LJUBLJANA, ČETRTEK, 14. DECEMBRA 1961 CENA 20 DIN LETO XVII. — ŠT. 86

1729 anketnih lističev je odločilo

Tako kot že vrsto let so bralci Poleta tudi letos s posebno anketo izbrali najboljšega slovenskega športnika. Že drugič zapored je ta čast doletela — Mira Cerarja.

Čeprav je bilo letošnje leto eno najuspešnejših po uspehih, kar so jih dosegli slovenski športniki po vojni, je Miro Cerar prvo mesto osvojil s precejšnjim naskokom. Zmaga na evropskem prvenstvu v orodni telovadbi je tako pomembna trofeja, da bralci niso bili v dvomu in prav maloštevilni anketni listi so prispeli v naše uredništvo, ki niso imeli na prvem mestu Mira Cerarja.

Lahko pa rečemo, da prav do zaključka naše ankete ni bilo jasno, kdo od slovenskih športnikov bo zasedel drugo mesto. Košarkar Ivo Daneu in svetovni rekorder v smučarskih skokih Jože Šlibar sta se neprestano menjavala na drugem in tretjem mestu. Ob zaključku pa je bil uspešnejši Daneu, ki se je uvrstil na drugo mesto z 21 točkami prednosti.

Lahko še povemo, da smo v letošnji anketi prejeli 1729 anketnih lističev. Anketiranih pa je bilo 85 slovenskih športnikov.

Izid ankete »Najboljši slovenski športnik v letu 1961« pa je naslednji:

	točk
1. Miro Cerar	14.349
2. Ivo Daneu	11.336
3. Jože Šlibar	11.313
4. Bruno Parma	9.341
5. Jože inž. Brodnik	9.186
6. Janez Teran	7.773
7. Marjan Pečar	5.086
8. Božo Jemc	4.936
9. Erika Fras	3.893
10. Stanko Lorger	3.867
11. Pavel Bone	1.640
12. Franc Hafner	1.520
13. Marjan Šebenik	1.372
14. Juška Podlesnik	1.338
15. Draga Stamejčič	1.188
16. Janez Žirovnik	1.080
17. Rudi Corn	880
18. Tea Silan	684
19. Marjan Kandus	626
20. Tjaša Andree	554

21. Leo Grom, 22. Cene Valentar, 23. Borut Ingolič, 24. Roman Lešek, 25. Ante Mahkota, 26. Tatjana Rebolj, 27. Dani Vrhovšek, 28. Mirko Kolnik, 29. Aljaž Macarol, 30. Bogo Pirc itd.

NERAZUMEVANJE ALI KAJ?

Judoista Macarol in Stepančič sta obupana. TAK Ljubljana, sekcija za judo, nima prebite pare. Zato ker ni denarja, niso mogli organizirati državnega prvenstva v Ljubljani, ne morejo pa tudi potovati v Maribor, kjer bi morali braniti naslov moštvenega prvaka. Že prejšnjo nedeljo, ko so nastopili v Mariboru proti Braniku in judoistom Maribora, niso po težkih in trdih borbah imeli toliko sredstev, da bi si privoščili kosilo. Prav tako so v denarni stiski dvigalci uteži, saj ne morejo potovati v Beograd in braniti naslov moštvenega prvaka. Čudi nas, da matično društvo pri vsej stvari odločneje ne ukrepa? So pa še drugi forumi, ki bi morali reprezentantom, športnikom priskočiti na pomoč. Ali je tu nerazumevanje ali kaj?

V Domu kulture v Velenju je bila v torek zvečer športno zabavna prireditev, katere so se udeležili najboljši športniki Slovenije. Pred nastopom so si udeležnci ogledali dvorano (na sliki). Več o tem berite na 2. in 3. strani

ROMA : SHEFFIELD W.
1:0 (0:0)

Rim, 14. dec. V četrtfinalu tekmovanja za pokal sejemskih mest je italijansko moštvo Roma premagalo v povratnem srečanju angleško enajstorico Sheffield W. z rezultatom 1:0 (0:0). V polfinale so se uvrstili angleški nogometaši ker so na domačem igrišču zmagali s 4:0. Sheffield W. se bo sestal v polfinalu z zmagovalcem srečanja Barcelona : Dinamo.

Kratke vesti

14 KANDIDATOV ZA ROKOMETNO REPREZENTANCO

Beograd, 14. dec. Komisija za pripravo in sestavo rokometne reprezentance Jugoslavije je zbrala 14 kandidatov za tekme, ki jih bo naša reprezentanca odigrala v januarju. 20. januarja bodo naši rokometaši nastopili v Münchenu proti reprezentanci Zahodne Nemčije. 23. in 25. januarja bo Jugoslavija nastopila proti Izhodni Nemčiji. Na povratku domov bodo jugoslovanski rokometaši odigrali še tekmo v ČSSR.

Na priprave so povabili naslednje igralce: Jandroković, Mostarac, Jović, Cvetanović, Karadža, Vićan, Djuran, Šarenkapa, Martinčević, Vidović, Metikoš, Kocijan, Plavšič in Eror. Za rezervi pa sta bila določena Jurčić in Šaračević.

KARLOVAC : RIJEKA
4:0 (0:0)

Karlovac, 14 dec. V prijateljski nogometni tekmi so domači zasluženo premagali prvoligaša iz Reke z rezultatom 4:0 (0:0).

MEDNARODNE VESTI

Buenos Aires, 14. december. Na mednarodnem nogometnem turnirju, kjer bo sodelovala tudi beograjska Crvena zvezda, so že odigrali prvo tekmo med madžarskim moštvom Ferencs Varos in domačo enajstorico Boca Juniors. Rezultat je bil 1:0.

V Velenju je Miro Cerar prejel pokal in darila našega lista, kjer so ga bralci izbrali za najboljšega slovenskega športnika za leto 1961

Težak poraz Dinama

Barcelona, 14. dec. Včeraj zvečer je bila odigrana v Barceloni tekma za pokal velesejmskih mest med domačo Barcelono in Dinamom iz Zagreba. Zagrebčani so tokrat doživeli katastrofo, saj so bili domačini vsestransko boljši tekmec in tudi zasluženo tako visoko parzili goste iz Jugoslavije.

Barcelona : Dinamo 5:1 (4:0)

Barcelona: **Besudov, Foncho, Gracia, Segarra, Rodri, Gensana, Pereda, Kocsis, Evaristo, Garay, Villaverda**

Dinamo: **Stojanović, (Škorić, Matuš, Braun, Šantek, Marković, Perušić, Lipošinović, Zambata, Jerković, Belin, Lamza.**

Strelci: Pereda v 15. min., Evaristo v 19., 27. in 34. minuti ter Kocsis v 66 minuti za Barcelono, za Dinamo pa Jerković v 86. min.

Gledalcev 70.000, glavni sodnik Gunter Ternieden iz Zah. Nemčije.

Dinamo je doživel v zadnjem času na tujem igrišču najhuji poraz. Moštvo Barcelone je Zagrebčane nadigralo v vsakem pogledu. Žoga je romala z noge na nogo, lahko bi rekli milimetrsko točno, tako, da so bili igralci Dinama večkrat močno zbegani ker niso našli orožja proti hitrim domačinom. Ves prvi polčas je Dinamov napad le enkrat uspel prodreti čez sredino in eden napadalcev je streljal na vrata Barcelone, toda strel je bil slaboten. Krivdo za tolikšen poraz ima vratar Stojanović, ki je danes v celoti odpovedal. Kriv je vsaj 3 golov, čeprav ne moremo reči, da je imel v ostalih branilcih dobre pomočnike. Od vseh Jugoslovanov sta bila kolikor toliko zanesljiva Lamza in Belin. Matuš je v obrambi zamenjal Šikića, ki ni hotel potovati v Barcelona. Po neuspelih intervencijah Stojanovića, se je vodstvo Dinama odločilo za Škorića, ki je preostali del tekme branil solidno in še dokaj zanesljivo. V drugem delu so domačini nekoliko popustili očit o zato, ker so se zadovoljili s 4 goli prednosti. Grogirani Dinamo je za malenkost oživel. Njegova igra je imela v tem delu nekoliko več krvi, čeprav še zdaleč ni bila takšna, kot jo je prikazala Barcelona. Po odlični kombinaciji celotnega napadalnega kvinteta, je Kocsis dosegel peti gol. V 70. minuti je imel Belin priložnost znižati rezultat, toda bil od prečke. Štiri minute pred koncem je rešil čast Dinama Jerković, toda ta gol je njegov strel z glavo se je odbilo le slučajno delo vodje Dinama, krivec je pravzaprav vratar domačinov.

Zmaga Barcelone je popolnoma zaslužena. Domače moštvo je prikazalo tehnično dovršeno igro, ki ji Dinamo ni bil kos. Najboljši so bili napadalci in med njimi dvojica Kocsis—Evaristo. Pri Dinamu ne moremo nikogar posebej pohvaliti in takšna igra pač ne more roditi uspehov. Povratna tekma obeh moštev bo 20. decembra v Zagrebu.

LESTVICA ITALIJANSKE NOGOMETNE LIGE:

Internazionale	16	10	5	1	35:17	25
Fiorentina	16	9	4	3	29:15	22
Bologna	16	8	5	3	29:22	21
Milan	16	8	4	4	35:22	20
Torino	16	7	6	3	22:19	20
Roma	16	8	3	5	30:20	19
Atalanta	16	7	4	5	18:18	18
Palermo	16	3	4	6	10:13	16
Catania	16	5	6	5	14:20	16
Sampdoria	16	5	6	5	15:18	16
Mantova	16	6	3	7	24:23	15
Juventus	16	5	5	6	21:24	15
Spal	16	5	4	7	17:25	14
Venezia	16	3	7	6	19:26	13
Vicenza	16	4	4	8	14:20	12
Lecco	16	2	7	7	12:20	11
Padova	16	2	5	9	10:17	9
Udinese	16	2	2	12	18:33	6

Internazionale : Elesborg
2:1 (0:1)

Milano, 14. dec. V prijateljskem nogometnem srečanju je nogometno moštvo Internazionale premagalo švedskega prvaka Elfsborg z rezultatom 2:1 (0:1).

Na sporedu še Tel Aviv

IZJAVE BOBE MIHAJLOVICA, VODJE JUGOSLOVANSKE NOGOMETNE REPREZENTANCE

Beirut, 14. dec. Na zaključku azijske turneje bo jugoslovanska reprezentanca odigrala še zadnjo tekmo danes popoldne v Tel Avivu z reprezentanco Izraela. V tem mestu vlada seveda veliko zanimanje za to nogometno tekmo, saj je stadion, ki prejme 50.000 gledalcev že zdavnaj razprodan.

Jugoslovanski nogomet v Izraelu zelo cenijo. V tisku lahko najdemo mnogo hvale — največ pišejo o Sekularcu, Soškiću in o dobri obrambi jugoslovanske reprezentance. Pripominjajo pa, da je igra napadalcev večkrat neučinkovita. S precejšnjim pesimizmom ocenjujejo svojo reprezentanco, ki je še zelo mlada in nima potrebnih izkušenj za take tekme.

Ko ocenjujejo zadnje rezultate obeh reprezentanc, pravijo, da imajo Jugoslovani veliko priložnost za zmago. Se posebno, ker so v zadnjem času zabeležili pomembno zmago nad Avstrijci in seveda tudi vrsto odličnih rezultatov na svoji azijski turneji. V srečanjih z Izraelom so Jugoslovani šestkrat zmagali, enkrat igrali neodločeno, enkrat pa izgubili. Edino zmago so izraelski nogometaši dosegli sredi Beograda z 2:1.

V vodstvu jugoslovanske reprezentance sodijo, da bo to najtežja tekma na vsej azijski turneji. Kljub temu pa je povsem realno pričakovati zmago, ker je izraelska reprezentanca v precejšnji krizi, medtem ko se je jugoslovansko moštvo že precej ustalilo.

Član Komisije za sestavo in reprezentance Kovačević, ker je 10. aprila 1960, ko je Jugoslavija izgubila srečaneje z Izraelom, prvič oblekel dres državne reprezentance in doživel tudi veliko razočaranje.

Član Komisije za sestavo in priprave za reprezentance Boba Mihajlović je dal dopisniku Tanjuga tole izjavo:

— Jugoslovanska turneja po Aziji je imela dva cilja — najprej, da se z zmago nad Južno Korejo uvrstimo med finaliste za svetovno prvenstvo in potem, da preizkusimo vse nogometaše in ustalimo državno reprezentanco ter najdemo pravo okostje moštva za svetovno prvenstvo. Prvo nalogo smo popolnoma izpolnili. Dobili smo vizo za Čile in pravico, da se bomo skupaj s še 15 reprezentancami borili v zaključnem delu prvenstva.

Tudi druga naloga je v veliki meri izpolnjena. Čeprav smo igrali tekme v hudih vremenskih pogojih, smo vendar preizkusili vse nogometaše, tekme so omogočile vodstvu reprezentance, da spozna formo in sposobnost vseh posameznikov. Večina nogometašev je na turneji dobro igrala. To še posebno velja za Soškića, ki je bil vedno zelo zanesljiv. Največje spremembe smo opazili pri napadalcih, kar pa je že v navadi. Čebinac in Mujić sta bila najboljša napadalca na tej turneji po Aziji. Zvonko Bego in Kovačević sta prav tako igrala dobro, medtem ko je Jerković igral tudi nekaj slabih partij. Vsi trije pa so nekajkrat igrali preveč lagodno, kar prav gotovo ne sodi med odlike reprezentantov. Sekularac je spet dokazal, da je nenadomestljiv, če igra za kolektiv. Nekajkrat pa se je zgodilo, da je igral po svoji volji, sicer zelo efektno, vendar nekoristno in takrat je bil zavora celega moštva.

CERARJEV koledar 1961

Leto 1961 Cerarjevo »veliko leto« — V vseh nastopih leta 1961 Miro Cerar ni doživel niti enega poraza — Zato po vsej pravici najvišji naslov Miru Cerarju — Kako Miro Cerar popisuje svoja letošnja doživetja med katerim je tudi srečanje s Titom.

Miro Cerar je športnik v pravem pomenu besede! Skromen, čeprav povsod žanje velike uspehe, čeprav se ponaša z najvišjim naslovom v Evropi, čeprav ga povsod sprejemajo z glasnimi vzkliki in spontanimi aplavzi. Tako je povsod in tako je bilo tudi v Velenju. Miro Cerar je sprejel iz rok glavnega urednika našega lista pokal, smučí in album. Povsod je moral prijeti za pero in se podpisovati na najrazličnejše papirnate rekvizite — skratka, bil je športna osebnost številka ena.

Življenje Mira Cerarja v letošnjem letu je pravzaprav težko popisati v nekaj stavkih. In vendar smo skupaj z Mirom preleteli njegov koledar in izbrali najvažnejše dogodke. Takole jih sam pripoveduje:

— Letošnje leto je zame leto velikih uspehov. Nisem okusil poraza. Zame je bila vsaka tekma zelo važna, vsako srečanje pomembno in vsaka zmaga velik uspeh. Mnogo sem treniral, dobro sem se pripravil, pri vsem tem pa me je spremljala tudi sreča. Takole se spominjam datumov v letošnjem letu, ki jih ne bom najbrž nikoli pozabil.

18. marec

Letošnja mednarodnarodna telovadna prireditev na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani je bila zame veliko doživetje. Ne samo zaradi tega, ker je bila to doslej ena največjih tovrstnih prireditev pri nas, marveč tudi zato, ker je bilo med gledalci tolikšno zanimanje, kot še nikoli doslej. Prav vsi, ki smo nastopili, smo bili deležni velikega priznanja, seveda pa so poseben ton tej prireditvi dajali sovjetski tekmovalci, predvsem Titov. Lahko si mislite, da zmaga nad enim najboljših telovadcev na svetu — Titovom, ni kar tako. Torej dan, ki gá res ne bo mogoče pozabiti.

13. avgust

Dan, ki mi je prinesel največji uspeh v moji telovadni karieri. Osvojil sem naslov evropskega prvaka. Že dva dni prej sem prišel v Luksemburg, kjer pa nisem imel niti ene mirne minute. Trenutki pred tekmovanjem so bili zame velika psihična obremenitev. Razmišljal sem sam o sebi in sam s seboj. To so bile nemirne ure in komaj sem čakal, da bo prišla tekma. Komaj sem čakal, da bom prestavljen iz teh sanj v dejanje, naravnost v sredo dogodkov. Bilo je res mnogo sreče. Nastopiti na šestih orodjih v enem dnevu kar po dvakrat, ni bilo lahko. Bil sem dobro pripravljen, pa vendar bi mi kljub temu lahko spodrsnilo. Šlo je vse tako kot sem hotel in želel, brez spodrsljajev — se pravi poleg znanja sem imel tudi veliko, veliko sreče. Prvo maratonsko tekmovanje je bilo letošnje evropsko prvenstvo! Huda napetost živcev in telesa! Dopoldne od 9. do 13.30 telovadba na šestih orodjih v poljubnih vajah. Popoldne spet nastop na vseh šestih orodjih. Popoldne mi je bilo nekoliko laže, ker sem bil dobre volje zaradi dopoldanskih uspehov. Od 17. do 20. sem telovadil ves razigran. Pri vsem tem pa sem vedel, da bi tega ne mogel nikdar vzdržati, če se ne bi zadnja dva meseca pred evropskim prvenstvom tako vneto in skrbno pripravljal. Ko sem prejel v roke pokal, sem začutil olajšanje in pomirjenje. Želel sem si počitka. Toda to pomirjenje je kaj kmalu splahnelo, ko smo se bližali jugoslovanski meji. Bil sem vznemirjen. Se posebno, ker nisem pričakoval tako prisrčnega in slovesnega sprejema, ki sem ga doživel že v Sežani. Se bolj sem bil presenečen v Ljubljani. Vse to mi je vzelo sapo. Bilo je lepo, zares lepo. In vendar sem si po vseh teh trenutkih še toliko bolj zaželel nekaj mirnih dni. Po treh letih sem si le privoščil deset dni morja in sedem dni gorenjskega zraka v Kranjski gori.

6. november

Odpotovali smo v Beograd. Nisem vedel, da bo to potovanje v naše glavno mesto pomenilo tudi srečanje z maršalom Titom. Šele v Beogradu sem izvedel, da nas bo sprejel predsednik republike Tito in ko sem se znašel v presednikovem kabinetu, sem nenadoma začutil vso veličino njegove osebnosti. Pokazal je veliko neposrednost in prisrčnost. Pri tem pa sem opazil, da ljubi red in natančnost. Ko smo govorilu o športu, je predsednik Tito pripovedoval, da bi se morala mladina ukvarjati s telesno kulturo čimveč, posebno v zgodnjih letih. Najpomembnejše in najkoristnejše športne panoge so zanj atletika, telovadba in plavanje. Prisrčno in prijetnoi je pripovedoval, da je bil tudi sam navdušen telovadec in da je znal nekaj težkih prvin na drogu in krogih.

Določeno je bilo, naj bi razgovor trajal pol ure, vendar je teh 30 minut že zdavnaj poteklo, ko smo bili še vedno sredi najprisrčnejšega pripovedovanja. Pri predsedniku Titu smo ostali nekaj več kot eno uro. Spraševal me je, kako in koliko treniram. Ko sem mu odgovoril, da grem v telovadnico vsak dan, je v šali odvrnil, da šele sedaj ve, zakaj ni postal vrhunski telovadec, ker je pač treniral samo dvakrat na teden.

Ob koncu našega srečanja je še poudaril, da je ponosen na uspehe jugoslovanskih športnikov, da pa ga še bolj veseli množičnost naše telesne kulture, kateri je treba posvetiti tudi vnaprej največjo pozornost.

12. december

Zbrali smo se skupaj s slovenskimi športniki na povabilo vašega lista v Šoštanju in Velenju. Vsako leto je ta sestanek najboljših športnikov zame veliko doživetje. Zelo cenim oceno vaših bralcev, ki so prav mene izbrali za najboljšega slovenskega športnika in lahko vam iskreno povem, da je to zame veliko — eno največjih priznanj!

— — —

V začetku tega sestavka o srečanju s Cerarjem smo omenili, da je dosegel vrsto odličnih uspehov, da je povsod osvojil prvo mesto, kjer je le nastopil. Da izbira Mira Cerarja za najboljšega športnika Slovenije v letu 1961 ni naključje, naj posredujemo še rezultate njegovih letošnjih nastopov.

Marec: GR — Ljubljana — turnir mest I. mesto
april: Zagreb — Jugoslovanski pokal — I. mesto
maj: Jugoslavija : ZAR — I. mesto
junij: Prvenstvo Slovenije — I. mesto
julij: Bjelovar — Državno prvenstvo — I. mesto
julij: Passau — Slovenija : Bavarska — I. mesto
julij: Nastop na gimnaestradi v Stuttgartu
avgust: Luksemburg — Evropsko prvenstvo — I mesto

Vlado Zlajpah

Med EVROPSKIMI

Ob izbiri

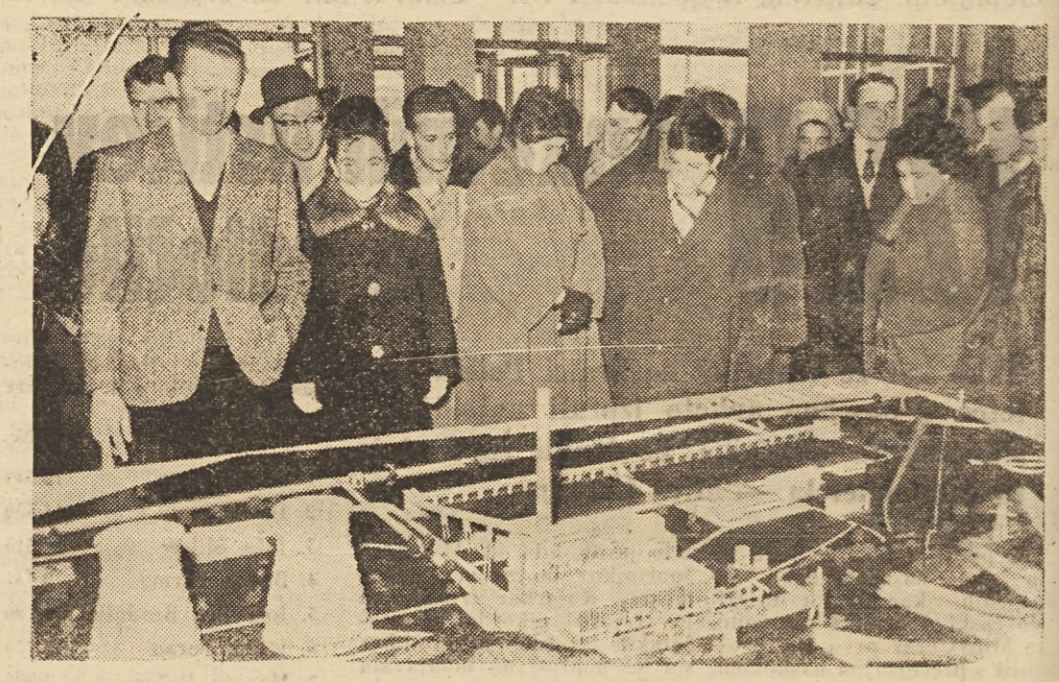

Vsi najboljši slovenski športniki so si skupno z novinarji ogledali tudi šoštanjsko Termoelektrarno. Vidimo jih v avli, ko si ogledujejo maketo tega objekta

Navdušil me je Šlibar občudujem Cerarja

Prav nič nenavadnega ni, če se za športne dogodke zanimajo športni novinarji in pa številni gledalci. Med številnimi športnimi panogami je namreč prav lahko najti vsaj eno, ki lahko navduši tega ali onega.

Že takoj po prihodu so si športniki ogledali Dom kulture v Velenju, da bi videli, kje bodo zvečer nastopali. Na stopnicah Doma kulture v Velenju od leve proti desni v prvi vrsti: Šlibar, Andreejeva, Podlesnikova in Corn, v drugi vrsti Jemc, Bone, Teran, Cerar in Mahkota

Niso pa le gledalci in športni novinarji tisti, ki spremljajo rezultate in rekorde športnikov. Tudi tisti, ki rekorde in velike storitve dosegajo imajo svoje izbrance med športniki in posameznimi panogami. Razumljivo je, da so najbolje poučeni o tisti panogi, v kateri nastopajo.

V Velenju so bili zbrani vsi najboljši slovenski športniki in je bila torej lepa priložnost poizvedeti, kako športniki »na najvišji ravni« spremljajo uspehe drug o drugem. Takale odgovore so nam posredovali športniki, ki so bili letos v središču pozornosti.

BOŽO JEMC — Bil sem v Zakopanih in po končanem treningu sem zvedel, da je moj kolega Jože Šlibar dosegel svetovni rekord 141 m. Pričakoval sem, da bo skočil najmanj 130 m daleč, da pa bo dosegel svetovni rekord, si nisem mogel misliti.

JOŽE ŠLIBAR — Za Cerarjeve športne uspehe se zanimam že dolgo časa. Zato sem pričakoval, da bo v Luksemburgu med najboljšimi, čeprav nisem bil trdno prepričan, da bo osvojil prvo mesto. Po mojem mnenju je namreč sovjetske tekmovalce težko premagati. Ko pa smo prejeli vest o Cerarjevem prvem mestu na evropskem prvenstvu, sem bil tega iskreno vesel.

BRUNO PARMA — Smučarski skoki in telovadba sta panogi, ki me še posebno zanimata. Po uspehih, ki sta jih dosegla Miro Cerar in Jože Šlibar letos, spremljam ti dve panogi še vestneje.

STANKO LORGER — Mnenja sem, da smo Šlibarjev rekord sprejeli s premajhnim navdušenjem. Jože Šlibar je namreč eden maloštevilnih Jugoslovanov, ki so dosegli svetovne rekorde. Zelo cenim smučarke skakalce, mnogo berem o njih in sem se zato zares razveselil rekorda, ki ga je dosegel Šlibar. Nič manj me seveda ni navdušil letos Cerar in lahko rečem, da sem bil tako presenečen, da skoraj nisem mogel verjeti, da je vest o dosežku Mira Cerarja resnična.

MIRO CERAR — Za športne dogodke se zanimam toliko, da sem posebno o tistih, kjer nastopajo slovenski športniki, povsem na tekočem. Kot pionir sem si marsikatero prireditev tudi ogledal. Danes za to največkrat nimam časa in lahko o njih preberem le kratka poročila. Vsakega večjega uspeha, ki ga doležejo moji rojaki, pa se razveselim prav tako, kot bi ga dosegel sam.

JOŽE ING. BRODNIK — Letos me je navdušil Šlibar, najbolj pa občudujem Cerarja.

ANTE MAHKOTA — Zares sem ponosen, da smo lahko tudi Slovenci svetovni in evropski prvaki. Za alpinizem ki je meni najbližji, je seveda kakršnokoli ocenjevanje težavnejše. Lahko pa rečem, da naš alpinizem še ni dosegel prave afirmacije.

RUDI CORN — Spremljam vse športne dogodke in najraje preberem vesti, ki poročajo o dobrih uspehih slovenskih športnikov. Ko je bil Cerar v Luksemburgu in je postal evropski prvak, sem bil na pripravah državne reprezentance v Beogradu. Cerarjevega uspeha sem se zares razveselil.

TEA SILAN — Seveda se najbolj zanimam za atletske prireditve, toda tudi ostali športni dogodki me vedno pritegnejo, posebno, če so na vrsti rekordi in odlični rezultati.

Marjan Gogala

Najboljši med najboljšimi — od leve proti desni — Bruno Parma, Jože Šlbar, Miro Cerar in ing. Jože Brodnik

najboljšega slovenskega športnika v letu 1961

IN SVETOVNIMI MOJSTRI

Športna karavana v Velenju

● Štirinajst najboljših slovenskih športnikov sodelovalo na prireditvi »Med svetovnmi in evropskimi mojstri« v Velenju ● Okoli tisoč gledalcev si je ogledalo prireditvi v Šoštanju in Velenju, ki ju je organiziral športni list Polet ●

Že nekaj let zaporedoma prireja naše uredništvo anketo, kjer sodelujejo bralci Poleta in prijatelji slovenskega športa in izbirajo najboljšega športnika leta. Letos je bil odziv na našo anketo nepričakovano velik. Dan za dnem so se grmadili na naših mizah pravi kupi anketnih lističev in tudi zanimanje za prireditev, kjer smo proglasili najboljšega slovenskega športnika je bilo večje kot vsa leta doslej.

Vse to je seveda samo rezultat in priznanje vseh tistih izrednih športnih dosežkov, ki so jih slovenski športniki letos dosegli v domačih in tujih športnih arenah. Ni torej naključje, da smo dali naslov naši prireditvi v Soštanju in Velenju »Med svetovnimi in evropskimi mojstri«. Pravzaprav so uspehi, ki so jih letos dosegli naši športniki tako veliki, da so lahko v ponos nam vsem da so ponesli ime Jugoslavije v široki svet, da so postali slovenski športniki znani med najboljšimi po vsem svetu.

Da je naša anketa in naša vsakoletna prireditev, ko izbiramo najboljšega slovenskega športnika zares priljubljena, nam dokazujejo tudi dopisnice z odgovori športnikov, ki so vsi do zadnjega rade volje prijavili udeležbo na našem potovanju v Velenje. Med vsemi, ki smo jih povabili ni bilo niti enega, ki bi vabilo odklonil, edinole Daneu je moral na nujen poziv zveznega kapetana na turnir košarkarske reprezentance v Beograd in ni mogel sodelovati na tej prireditvi. Sicer pa poskusimo v kratkem ponoviti, kakšen je bil dan, ko smo izbirali najboljšega slovenskega športnika.

12. decembra 1961! Vsi smo imeli nekoliko treme. Pripraviti in sodelovati na taki veliki prireditvi ni šala. To bo menda držalo za vse športnike pa tudi za vse novinarje in vse tiste, ki so pomagali pripravljati to prireditev. In vendar je trema kaj kmalu popustila. Točno ob 9.30 je stopil v našo redakcijo prvi izmed povabljenih športnikov. To je bil Božo Jemc, ki je prišel z Bleda, le nekaj trenutkv za njim pa so začeli prihajati tudi ostali — Slibar, Bone, Andrejeva, Mahkota, Corn, Teran in nazadnje tudi Cerar. Beseda je dala besedo, začeli so se prvi pogovori o športu. Športniki se sicer poznajo med seboj. Vedo za uspehe, ki so jih dosegli njihovi tovariši, vendar so njihova medsebojna srečanja zelo redka. Taki trenutki so zanje in tudi za nas, ki smo bili poleg, prava redkost.

In nato potovanje z avtobusom po lepi novi cesti do Novega Celja in Petrovč in naprej proti Velenju. Za marsikoga je bil prihod v Velenje pravo doživetje. Med športniki je bilo nekaj takih, ki ga še niso videli. Velenje je morda najlepše mesto v Jugoslaviji. Morda bi lahko s tem pridevkom šli še čez meje naše države. Občinska zveza za telesno kulturo Soštanj je poskrbela, da so si športniki lahko ogledali vse zanimivosti, ki jih v tem lepem mestu res ni malo. Od delavskega kluba pa do športnega parka in Velenjskega jezera . . .

Seveda pa je bilo treba misliti že na prireditev. Domačini so imeli težko delo. Obe dvorani — ona v Soštanju in Dom kulture v Velenju, ki sprejmeta skupaj okoli tisoč ljudi, sta bili mnogo mnogo premajhni, da bi lahko sprejeli vse, ki so hoteli videti najboljše slovenske športnike. Telefoni pri predsedniku občinske zveze za telesno kulturo pri predsedniku Partizana Velenje so zvonili tako rekoč noč in dan z zahtevami in prošnjami, naj vendar uredita, da bi si še ta ali oni lahko ogledal športno-zabavno prireditev »Med svetovnimi in evropskimi mojstri«.

Toliko časa smo še našli, da smo si ogledali najmodernejšo termoelektrarno v Jugoslaviji — v Soštanju, potem pa smo preživeli dve nadvse prijetni urici med šolsko mladino v Soštanju, ki je z nepopisnim navdušenjem pozdravila športnike, seveda pa še posebej velike uspehe Mira Cerarja, Jožeta Slibarja, Bruna Parme, Iva Daneua in drugih.

Kdo ve kolikokrat so morali športniki podpisati svoja imena v najrazličnejše zvezke, na platnice knjig, na listke in vizitke — skratka vsak papir je prišel prav, da so si pionirji in pionirke Soštanja nabrali spominov na najboljše slovenske športnike. Popolnoma razumljivo, to je bila zanje zares enkratna priložnost.

Ni ostalo dosti časa in morali smo se pripraviti na nastop v Domu kulture v Velenju. Spet podobna slika. Dvorana napolnjena do zadnjega kotička, mnogo takih, ki so pred vhodom iskali »karto več« in veliko navdušenje, ko so prihajali pred mikrofon slovenski športniki — evropski in svetovni prvaki — slovenski in državni rekorderji.

Ko je glavni urednik Franček Mirtič proglasil Mira Cerarja za najboljšega slovenskega športnika, je bilo navdušenje nepopisno. Sto in sto parov rok je zaploskalo skromnemu športniku — evropskemu prvaku Miru Cerarju.

Z lepimi vtisi, z dobro voljo in z željo, da bi športniki še kdaj našli pot v Velenje, so nas Velenjčani pozdravili ob odhodu. Naša tradicionalna anketa in prireditev, ki je iz leta v leto bolj popularna, je torej za nami. Cez leto dni spet na svidenje — seveda bi bilo za zdaj prezgodaj govoriti o tem, kje se bomo spet zbrali na tako prijetnem večeru, kot je bil v torek v Velenju. Prepričani pa smo, da bomo lahko spet s ponosom govorili o velikih športnih dosežkih naših športnikov in da bomo spet lahko napisali, da smo v družbi s svetovnimi in evropskimi mojstri.

Dan je bil skoraj prekratek. Med ogledom Velenja so se športniki pogovarjali o najrazličnejših stvareh.

ODKOD USPEHI?

Naša športno-zabavna prireditev je imela naslov »Med svetovnimi in evropskimi mojstri«. Menda ni bilo doslej še nikoli zbranih na odru toliko odličnih športnikov, kot jih je bilo v torek zvečer v Domu kulture v Velenju. Vrhunski rezultati Šlibarja, Cerarja, inž. Brodnika, Boneta, Frasove, Parme, Daneua in drugih nas opominjajo, da o teh rezultatih ob koncu leta spregovorimo nekaj več kot običajo. Da pa ne bi govorili mi sami smo dali besedo kar svetovnim in evropskim mojstrom, ki so nam odgovarjali sproščeno, brez predsodkov in tako jasno, da ni bilo treba premišljevati, kaj hočejo povedati. Prosili smo jih, naj nam povedo, odkod tolikšni uspehi in kje lahko iščemo vzroke, da smo prav letos s temi uspehi segli po najvišjih svetovnih lovorikah

MIRO CERAR — Na to vprašanje je pravzaprav več odgovorov. V glavnem pa bi rad povedal jedro, kar verjetno želite tudi vi. Verjemite mi, da so ti uspehi slovenskih športnikov samo logična posledica vseh znanih dejstev. Če veste, da pridno vadimo, da smo trdovratni pri treningu, da se marsičemu odpovedujemo, samo zato, da bi dosegli vrhunske rezultate in tako zadovoljili sebe in naše športno občinstvo, potem sem povedal vse. Dodal bi še tole: lani bi verjetno mnogi od nas dosegli takšne ali celo boljše rezultate, toda pri športu je pač tako, da je mimo znanja potrebna še športna sreča. Lani nas je marsikje zapustila v odločilnem trenutku, letos pa, kot vidite, se nam je kar lepemu številu tekmovalcev tako prijazno nasmehnila . . .

PAVEL BONE — Večletna vaja napravi človeka mojstra. Če pa je človek tako trdovraten in vztrajen kot smo Slovenci, potem mora priti prej ali slej do vrhunskih uspehov. Če pomislim, kolikokrat sem se prevrnil v mrzlo vodo in namesto priveslal priplaval k bregu, pri tem pa niti za las popustil, je menda dovolj velik dokaz naše trmoglavosti. Ob tej priložnosti bi rad poudaril, kako nas cenijo tujci. Morda včasih celo bolj kot doma. Če bi imeli pri nas takšne pogoje, kot jih imajo drugod po svetu — sem pa proti profesionalizmu v športu — potem bi bilo še več uspehov, kot smo jih dosegli Slovenci v letošnjem letu.

JOŽE ŠLIBAR — Rezultat, ki sem ga dosegel v Oberstdorfu je za mnoge uganka. Eni trdijo, da sem imel neverjetno srečo, drugi pa pravijo, da sem pač nadarjen skakalec. Vsem bi odgovoril, da imajo prav oni kakor drugi. Športnik brez sreče je toliko kot nič. Če se spominjam na Recknagla, olimpijskega in svetovnega prvaka, kako se je trudil in napenjal zadnje moči na tej velikanki, pa me ni mogel preskočiti, potem se mi zdi, da Slotvenci le nekaj premoremo. In še tole: treningi so veliko boljši kot pred leti. Vsako leto se izpopolnjuje vadba in če je tekmovalec nadarjen, mora prej ali slej doseči uspehe, takšne kot so jih slovenski športniki dosegli v letošnjem letu.

BRUNO PARMA — Sem še premlad, da bi sodil in dajal izjave o stvareh, ki jih bolj malo poznam. Vem pa to, če je človek pri vadbi priden in marljiv in to smo videli, da so slovenski športniki v veliki meri, potem manj presenečajo svetovni rekordi in evropski naslovi.

INŽ. BRODNIK — Lepa je bilanca ob koncu leta. Slovenski športniki so dosegli takšne uspehe, da bi jih zavidali mnogi narodi z mnogo boljšimi pogoji, kot jih imamo mi. Naša vadba se iz dneva v dan izpopolnjuje in vsak zase vedno bolj razume, da je treba biti pri tem delu vztrajen, samodiscipliniran in vedno pripravljen na mnoge težave, ki se pač pojavljajo v vsakodnevnem življenju vrhunskega športnika. Pri tem mislim tudi na zasebno življenje vrhunskega športnika, saj je mimo športa še kakšna druga dolžnost. Za sebe trdim, da sem prav lahko vskladil šport s študijem, ker sem temeljito pretehtal vse svoje sposobnosti in zmogljivosti. Ko bomo imeli tudi pri nas takšne pogoje kot jih imajo drugod po svetu, potem se bodo zbrali na odru tako kot smo se mi danes še drugi in verjetno bo premajhen prostor na odru za zbor najboljših, izbira najboljšega slovenskega športnika pa bo še težja, kot je bila letos.

Marjan Lipar

Športniki NA ODRU

Dobro poznam vse te mlade fante in dekleta — naše letošnje športne junake. Kdo ve, kolikokrat sem jih gledal na tekmovanjih, na nastopih, na treningih. Ne samo letos — tudi že prejšnja leta. Lahko bi rekel, da sem prav z vsemi tudi prijatelj. Vsaj bežni — čeprav zlobni jeziki še vedno trdijo, da športniki in športni novinarji ne morejo biti nikdar pravi prijatelji. Morda je prav slednje vzrok, da imam ob vsakem srečanju z njimi, vsakokrat, ko si stisnemo roko v pozdrav — in ti stiski so pri nekaterih presneto močni! — vedno občutek, kot da smo prvič skupaj, kot da sem vsakokrat dobil novega znanca. Posebno pri tistih, s katerimi se malokdaj vidimo so taka srečanja vedno novo doživetje. In tudi torkovo srečanje — že v uredništvu Poleta, ko smo čakali na avtobus, je bilo tako. Pa potem vsi razgovori z njimi na dolgi vožnji proti Velenju. Največ je seveda bilo spominov na lanskoletno slavje v Kopru — tako kot jih bo prihodnje leto na letošnje — v Velenju. V to sem trdno prepričan, ker pač vem, da bomo z mnogimi, ki jih že nekaj let spremljam na podobnih potovanjih in prireditvah, prihodnje leto spet skupaj.

Pravzaprav moram priznati, da je bilo trdno prijateljstvo skovano med nami ravno tam, kjer bi si najmanj mislili. Namreč: niti ne na športnih igriščih in prvič tudi ne v avtobusu. Več ko samo znanci smo postali takrat, ko smo prvič stali nekaj minut pred začetkom prireditve za odrom in ko smo se z združenimi močmi borili proti tremi. Ta je pač stalni spremljevalec vseh, ki nastopamo na odru. Toda moram priznati, da sem bil najmanj nervozen prav takrat, kadar sem bil v družbi športnikov. Saj niti nisem imel časa pomisliti na tisto svojo nenavadno napetost, ki jo čutim pred vsakim nastopom. Preveč je bilo vedno dela (to niti ni pravi izraz — najbrž bi bilo bolje: skrbi) z onimi, ki so vedno jedro prireditve — tokrat prav s športniki. Zakaj če bi takrat nekdo samo namignili, do bo nastop najbrž odpadel, bi v nekaj trenutkih prav vsi izginili, in to v najbolj skrite kotičke — pač za vsak primer, če bi nastop pa le bil. Čudno, ali ne? Sportniki, ki se ne ustrašijo niti največjih naporov in težav, niti najbolj zahtevnih tekmovanj in prvenstev — imajo ob nastopu na odru vedno sto in sto pomislekov, izgovorov, vzrokov — in vsem botruje samo neskončno velika trema. So seveda tudi izjeme — kot na primer Stanko Lorger, za katerega pravijo, da je že večkrat nastopil na odru, kot pa na tekališču — toda menda je on tudi edini. Tisti, ki ga poznajo, pravijo, da je tak zato, ker je pač zelo »zgovoren«. Mimogrede — ugotovljeno je, da mu v njegovem »dobrem trenutku« nihče ne pride do konca . . . Sicer pa mi je to vedno prav prišlo, zakaj simpatični Stanko je zamotil vsaj polovico vseh, ki so tiste trenutke preživljali v največjem strahu. Tudi v torek je bilo tako. Pred začetkom, ko so prav vsi »najboljši« za odrom napihovali balončke za tekmovanje ob koncu prireditve, je bilo še vse v redu. Ze sem pomislil — »no, tokrat ko so skoraj vsi že ‚odrski veterani', pa ne bo težav.« Ampak so potem prišle Kar druga za drugo. Zdi se mi, da še celo pri Lorgerju, ki je stopel sem sem in tja med zavesami in si mislil — kdo ve kaj. Prepričan pa sem, da takrat najino prijateljstvo, če bi začel glasno premišljati — on namreč, ker je moral nastopiti kot prvi — prav gotovo ne bi držalo. Tjaša Andree je naenkrat odkotalkala — tako vsaj je rekel Ante Mahkota. In ni se več prikazala vse do svoje točke. Nemir, ki mi ga je povzročila skrb, da je sploh ne bo na spregled, me je pognal na zasledovanje. Nemalo sem se začudil, ko sem jo našel v garderobi, kjer se je pogovarjala z Marjano Deržaj in Majdo Sepe. Cisto mirno, tako, da sem si že mislil — glej jo, ta je pa »as«. Toda, ko si je v kratkem času kar nekajkrat pred ogledalom nervozno popravljala pričesko, se vedno znova presedala s stola na stol, sem natanko vedel, koliko je ura. Potem je vstopila v garderobo Tea Silanova. Bleda kot najbolj bela stena je hotela na vsak način vedeti, če bo kmalu na vrsti — prosim, berite tole: če še n e bo kmalu. V moški garderobi je Pavel Bone pripovedoval kako bi raje v tem trenutku padel iz kajaka v mrzlo Sočo, kot pa stopil pred gledalce. Se dobro, da sta z Marjanom Marincem potem našla skupno temo pogovora: vodo. Na dolgo in široko sta razpredla pogovor o ribah, trnkih in sploh — no, sploh sta o vsem govorila kot bi bilo ribištvo največja znanost — čeprav je Pavel potem povedal, da ribič pa res ni. »Ko bi mogel človek tako in toliko samo zaradi treme govoriti na izpitu,« je glasno premišljal Janez Teran. Juška Podlesnik je bila letos prvič sama med športniki. Lani jo je spremljala mama — pa sta potem imeli obe tremo — letos pa Juška za obe. Tako vneto in vztrajno si je mela roke, da bi nepoznavalec nehote pomislil na boksarja, ki se ogreva . . . Napetost za odrom je nehote povečala simpatična mariborska padalka Erika Fras. Sedela je čisto mirno na stolu v najbolj oddaljenem kotu, kar naenkrat pa je na ves glas vzdihnila — ». . . če bi bilo pri skokih tako, bi prav gotovo pozabila odpreti padalo!« Vzdihov ni bilo konec, čeprav so s hrabrilnimi besedami poskušali pomirjevalno vplivati tisti »junaki«, ki so že bili na vrsti in ki so se — seveda, kako pa drugače — zdaj na vsa usta hvalili: »Jaz pa nisem imel prav nič treme!« Bruno Parma je v dobri uri pokadil skoraj celo škatljico cigaret, ing. Jože Brodnik in Božo Jemc sta z združenimi močmi vedno bolj bledela, postajala vedno bolj zgrbljena vsak vase — govorila pa — jasno — sploh nista. Potem se jima je pridružil še Marjan Kandus — in bili so (naj mi, prosim oprostijo) — na hiter pogled kot majhni kupi velike nesreče. Edino Miro Cerar je bil miren — vsaj videti je bilo tako. Kar ves čas sta s Stanetom Urekom kovala razgovor, ki se je vedno bolj bližal. Toda, ko sta stopila na oder, sem ugotovil, da so tudi zanje tile trenutki najtežji. Za razliko od ostalih pa Miro ni bil bled, pač pa je zardel . . .

Pozno zvečer je bilo vsega konec. Poznanstva in prijateljstva pa še bolj utrjena. Verjemite, da res, čeprav niti sam ne vem zakaj — in čeprav sem tudi sam bledel . . . Pa sem bil ob vsem tem in kljub vsemu zares vesel. Fantje in dekleta so še taki, kot so bili. Se so pravi športniki — zakaj dokler bodo tako neradi nastopali kot govorniki, dokler bodo tako neradi govorili o svojem delu, življenju in športnih uspehih — bodo prav slednje gotovo še in še dosegali. In tega se veseli vsak njihov resnični prijatelj — pa, mednje se tudi jaz prištevam . . .!

Tomaž Terček

NOGOMETNA PANORAMA

NOGOMETNA DRAMA NA STADIONU V LJUDSKEM VRTU V MARIBORU

Končno je končana nogometna sezona tudi za mariborske nogometaše. Sledil bo zaslužen počitek, ki je še toliko bolj potreben po nedeljski pokalni tekmi z Lokomotivo. To je bila nogometna drama, ki jo 2000 prezeblih gledalcev ne bo pozabilo. 120 minut borbe po snegu, ki ji je bil ovira za vsako tehnično potezo in nato še 22 enajstmetrovk. To je bilo tudi preveč za trenerja Šimuniča, ki ni mogel gledati tekme do konca. To je bil uničujoč maratonski dvoboj Vogrinčič—Arnejčič, ki ga je 19-letni Mariborčan odločil v svojo korist. Arnejčič je namreč streljal enajstmetrovke, kot bi vse življenje vadil le to. Skupno je dosegel 7 golov — enega v igri, ostale pa iz najstrožjih kazni. Žrtev je bil vratar gostov Crnković, ki je žalostno pobiral žogo iz mreže, najbolj žalostno v šesti seriji, ki je prinesla vijoličastim uspeh in uvrstitev v osmino finala. Res je, lahko pohvalimo prav vse, ki so v tej zadnji tekmi dali vse od sebe in zaslužili aplavz po končani drami v Ljudskem vrtu.

Danes je na sporedu še zadnji poslovilni trening in tradicionalna tekma med poročenimi in neporočenimi, ki se igra vedno za stavo. Potem bo do 5. januarja mir, nakar se bodo začele priprave za nadaljnje tekmovanje.

*

Nasprotnik Maribora v osmini finala bo C. zvezda in tako bodo morali Mariborčani 15. februarja na pot v Beograd. Tam naj bi bili žrtve slavne enajstorice, ki letos resno računa na osvojitev jugoslovanskega pokala.

Sezona je zaključena. 10. januar je bil prvi dan bitke za II. zvezno ligo. Bitka je bila dobljena. Še več! Uvrstitev v II. zvezni ligi je presenetljiva in še danes se igralci najraje spominjajo aplavzov izpod Marjana, kjer je doslej le malokdo dosegel točke.

*

Še zadnje »personalne« novice. Pogodbo sta podpisala nidisciplinirani Čeh in pa mladinski državni reprezentant Bolfek, doslej član Dinama, ki pa je za prvo moštvo kljub 19. letom že igral 28 tekem. Bolfek bo za obrambo Maribora odlična okrepitev.

Tekmovanja po Sloveniji

Rokomet

PROBLEMI ROKOMETAŠEV IZ AJDOVŠČINE

Ajdovščina — Rokometni klub v Ajdovščini so ustanovili komaj pred 4 leti. To je mlad klub tudi po igralcih, ki nastopajo v njegovih vrstah že od same ustanovitve. Takrat je štel okrog 30 igralcev in igralk, danes pa jih je že več kot 100. Krvo člansko moštvo nastopa v republiški ligi. Drugo člansko moštvo in ženska vrsta nastopata v okrajnem tekmovanju, imajo pa tudi dve moštvi pionirjev. Le-ti so bili lani zelo uspešni, saj so osvojili naslov republiških prvakov. Vsi se odlikujejo s pravim tovarištvom. Resni so pri vadbi. Kljub temu pa se klub bori in ne more doseči takih uspehov kot bi želeli, saj jih neprestano tarejo finančne težave. Res je, da je prav malo športnih kolektivov, ki nimajo finančnnih težav. Toda z množičnostjo, ki jo je dosegel rokometni klub v Ajdovščini, si je prav gotovo zasluži več podopore kot jo dobiva. Rokometaši iz Ajdovščine bi se radi udeležili še raznih tekmovanj, vendar jim to prav zaradi premajhnih finančnih sredstev ni mogoče. Volje in požrtvovalnosti je dovolj, treba pa bo še več podpore in prepričani smo, da bodo ajdovski rokometaši dosegli še večje uspehe.

ZIMSKO TEKMOVANJE ROKOMETAŠEV

Maribor — Rokometna zveza Slovenije namerava letošnjo zimo organizirati v dvorani Gospodarskega razstavišča tekmovanje moških in ženskih vrst. Nedvomno je ta pobuda hvalevredna, če bi bili stroški za to tekmovanje, predvsem za klube izven Ljubljane, nekoliko nižji. Poleg potnih stroškov bi moral vsak klub prispevati še po 5000 din dnevno in ker bi bilo takšnih nastopov najmanj pet, klubi najbrž teh izdatkov ne bodo zmogli. Tako se bodo najbrž le redki klubi izven Ljubljane udeležili tega tekmovanja.

Tekmovanje v kolektivih

»LEK« DVAKRAT DRUGI V ZAGREBU

Zagreb — Nedavno je zagrebška tovarna »Pliva« slavila svojo štiridesetletnico. Visoki jubilej so proslavili tudi športniki s tekmovanjem v odbojki, namiznem tenisu, šahu in streljanju. Šest vrst iz Hrvatske, Srbije in Slovenije se je borilo za čimboljšo uvrstitev na zelo dobro organiziranem tekmovanju. Prireditelji so bili najuspešnejši, saj so zasedli vsa prva mesta, slovenski predstavnik »Lek« pa je zasedel dve drugi mesti v namiznem tenisu in v odbojki. Zanimivo je, da imajo Zagrebčani v večini športnih panog ligaška sindikalna tekmovanja, kar bi lahko organizirali tudi v Ljubljani. To bi bilo izvedljivo vsaj za najbolj priljubljene panoge — namizni tenis in odbojko.

Smučanje

SMUČARSKI SKOKI V VELENJU

Velenje — Novo zapadli sneg so velenjski skakalci izkoristili in organizirali v nedeljo klubsko prvenstvo v smučarskih skokih. Čeprav je bilo snega razmeroma malo, je bila 30-metrska skakalnica odlično pripravljena. Številni gledalci so bili prav zadovoljni s skoki, ki so jih opravili domači tekmovalci. Pri članih je zmagal Štefan Žohar s skokoma 23.5 in 26 m ter s 179.8 točke. Pred Krevsljem 27, 28 ter 170.2 točke. Tretji je bil Kralj 21.5 ter 22 m s 165 točkami — **Mladinci:** 1. Bizjak 27.5, 28 — 189.6, 2. Verdev 22, 23.5 — 170.6, 3. Županc 18, 19 — 155.5.

V nedeljo bo smučarski klub Partizan-Rudar, Velenje priredil meddruštvene tekme v skokih na 26-metrski skakalnici pri planinski koči. Na Paškem Kozjeku, na katere so vabljena vsa okolišča društva in klubi.

SLALOM NA ULOVKI

Vrhnika — Smučarski klub Vrhnika je priredil v nedeljo smučarsko tekmovanje pionirjev in mladincev v slalomu. Tekmovanje je bilo na smučarskih terenih na Ulovvi nad Vrhniko. Udeležba je bila precejšnja. Proga je bila dolga 250 m.

Rezultati: pionirji — 1. Grom, 2. Sladve, 3. Železnik, **mladinci:** 1. Krašovec, 2. Kukec, 3. Križaj.

PRIPRAVE SMUČARJEV BRANIKA

Maribor — Smučarski klub Branik pripravlja nove proge na mariborskem delu Pohorja. Številni člani ob nedeljah delajo tako, da bo do sezone vse nared. V semestralnih šolskih počitnicah bodo pripravili vrsto smučarskih tečajev za osnovno in srednješolsko mladino. Skušali pa bodo zagotoviti tudi večje število smučk, ki bi jih posodili začetnikom.

Kolesarstvo

OBRAČUN KOLESARJEV BRANIKA

Maribor — Občni zbor kolesarskega kluba Branik v Mariboru je prikazal številne lepe uspehe, ki jih je dosegel ta mladi in marljivi športni kolektiv. Osvojitev moštvenega, državnega in republiškega prvenstva za mladince ter cela vrsta odličnih uspehov na 17 dirkah, na katerih so nastopili tekmovalci kluba so plod vestnega in resnega dela pod izkušenim vodstvom trenerja Rozmana. Najuspešnejši tekmovalci so prejeli lična, praktična darila. Predstavnik Kolesarske zveze Slovenije tov. Majdič je čestital klubu k doseženim uspehom in povedal nekaj o tekmovalnih načrtih zveze. Klub bo skušal nabaviti potrebna dirkalna kolesa, v svoje vrste pa bo pritegnil številno mladino, ki kaže veliko zanimanje za kolesarski šport. Upajo, da se bodo lahko najboljši že pred sezono pripravljali ob morju.

Hokej na travi

REPUBLIŠKA LIGA — VZHODNA CONA

MURSKA SOBOTA — Zaostala tekma jesenskega dela v okviru republiške lige — vzhodna cona v hokeju na travi med Lendavo in Elanom je bila registrirana z rezultatom 3:0 za Lendavo. Lestvica jesenskega dela je naslednja:

ESS	3	3	0	0	14:1	6
Beltinci	3	2	0	1	4:2	4
Lendava	3	1	0	2	4:6	2
Elan	3	0	0	3	0:10	0

Košarka

POMURSKA LIGA
MURSKA SOBOTA — V V. kolu

pomurske košarkarske lige za člane so bili doseženi naslednji rezultati: Elan I : Rakičan 93:38, Grafičar : SSTV 58:48, SURS : Sloga 73:58, Elan II : ESS 52:62.

Elan I	5	5	0	0	368:215	10
SSTV	5	4	0	1	324:210	8
Grafičar	5	4	0	1	238:190	8
ESS	5	3	0	2	246:229	6
Elan II	5	2	0	3	204:268	4
SURS	5	1	0	4	201:255	2
Rakičan	5	1	0	4	241:350	2
Sloga	5	0	0	5	243:357	0

Planinstvo

POHOD PO PREKMURSKI TRANSVERZALI

MURSKA SOBOTA — Skupina 5 učencev Srednje kmetijske šole Rakičan je v času praznikov Dneva Republike izvedla II. organizirani pohod po prekmurski transverzali. Progo, dolgo 150 km, so prehodili v času 3 dni in 6 ur, seveda z nočnimi počitki. Pohod je bil povezan z ogledom spomenikov in spominskih plošč ter drugih znamenitosti, ki so v Prekmurju.

Silvestrov tek v Žalcu

Žalec — TVD Partizan Žalec bo organiziral 30. XII. ob 11. uri osmi tradicionalni Silvestrov tek v počastitev krajevnega praznika. Na njem bodo nastopila društva Partizan in tekmovalci ostalih klubov. Tekmovalne proge bodo naslednje:

mlajši mladinci (do 18 let) — 1000 m
starejši mladinci (do 20 let) — 1500 m
člani 3000 m

Zbirališče bo ob 14. uri v šoli Žalec, kjer bodo tudi garderobe. Zveze z vlaki in avtobusi so ugodne. Start in cilj bosta na trgu pred kioskom. Prijave je treba poslati do 26. decembra.

Nagrade za udeležence Poletove ankete

Na prireditvi v Velenju smo tudi izžrebali 28 nagrad za udeležence naše ankete o izbiri najboljšega slovenskega športnika.

Takole je žreb razdelil nagrade, ki so jih poklonila nekatera podjetja: **Radio aparat Vesna UKV (darilo Iskre),** Matija Franko, N. Gorica, Šolska 22; **Klubska garnitura (Lesnina, Ljubljana),** Franc Benkič, Gradis, Jesenice, Gor.; **Športni pulover (Almira, Radovljica),** Štefka Franko, N. Gorica, Šolska 22. **Športni pulover (Almira, Radovljica),** Knapič Pavel, Ljubljana, Lepodvorska 15. **Športni pulover (Almira, Radovljica),** Ambrož Tone, Šmarjenat 175,p. Celje. **Športni pulover (Rašica),** Malenšek Mimi, Šentvid 95 — Ljubljana. **Športni pulover (Rašica),** Maček Pavel, Prevalje 165. **Kolekcija likerjev (ALKO, Ljubljana),** Hvala Alojz, Ljubljana, Gradaška 22. **Kolekcija nogavic (TONOSA, Ljubljana),** Furlan Franc, Slap 61, p. Vipava. **1 par športnih čevljev (Planika, Kranj),** Cenem Janko, Celje, Skaletova. **1 Kolekcija Narta kozmetičnih sredstev, (Ilirija, Ljubljana),** Cesar Branko, Ljubljana, Vrhovčeva 7. **1 električni likalnik (Elma, Ljubljana),** Franc Fidler Štore 87, pri Celju. **1 električni likalnik (Elma, Ljubljana),** Kralj Alojz, Rodica 49, p. Domžale. **1 garnitura plaščev za kolesa (Sava, Kranj),** Cander Boris, Bovec 312. **1 moška volnena srajca (Pletenina, Ljubljana),** Ojstaršek Olga, Trbovlje, Kolodvorska 15. **1 kolekcija cigaret (Tobačna tovarna Ljubljana),** Vovo Jože, Bizovik 69, Ljubljana. **1 klobuk (Šešir, Škofja Loka),** Bojan Repanšek, DIM-Kamnik. **Blago za vetrovko (Induplati, Jarše),** Franc Mikec, Novo mesto, Valantičeva 4. **Blago za vetrovko (Induplati, Jarše),** Perefeta Marjan, V. p. 2316/2, Niš. **Blago za vetrovko (Induplati, Jarše),** Majda Toplak, M. Sobota, os. šola II., 8 a razr. **Kolekcija knjig (Naša žena, Ljubljana),** Splihal Jože, Novo mesto, Cankarjeva 32. **Umetniška slika (Prešernova založba, Ljubljana).** Hvala Alojz, Ljubljana, Gradaška 22. **Klobuk in čepica (Universal, Domžale).** Merše Vid, Zapoge 39, p. Vodice. **Klobuk in čepica (Universal, Domžale),** Janeš Ivan, Maribor, Zdravkova 8. **Klobuk in čepica (Universal, Domžale),** Sajko Anton, Velenje, Celiska 13. **Ducat žepnih robcev (Tekstil Inteks, Kranj),** Kolar Avgust, Velenje. IRS. **Termos steklenica (Oprema, Kranj).** Janez Simčič, Ljubljana, Gorjupova 8.

Prosimo vse nagrajence iz Ljubljane, da dvignejo nagrade v našem uredništvu, ostalim bomo nagrade poslali po pošti.

SKUPŠČINA NK TRIGLAV LJUBLJANA

18. dec. ob 19. uri bo v prostorih Okrajnega zavoda za socialno zavarovanje v Ljubljani, Miklošičeva c. 24. redna letna skupščina nogometnega kluba Triglav iz Ljubljane.

NAJBOLJŠI PLAVALCI LR SLOVENIJE V LETU 1961

Vedno isti refren

Pomanjkanje zimskih bazenov in strokovnega kadra ter premajhna širina ovirajo kvalitetni razvoj plavanja v Sloveniji — Mnogo novih imen med najboljšimi plavalci Slovenije

Plavalci v Sloveniji počivajo že več kot mesec dni. Če rečemo počivajo potemmislimo to predvsem v tekmovalnem smislu. Po zadnjih tekmah v letni sezoni so nekoliko predahnili sedaj pa zopet — vsaj tisti, ki se resno pripravljajo na novo sezono — s suhim treningom, gimnastiko in dopolnilnimi športi nabirajo novih moči. Ta čas smo izkoristili, da pregledamo preteklo sezono in s pogledom nazaj ugotovimo perspektive za razvoj plavalnega športa v Sloveniji.

Pregled najboljših rezultatov slovenskih plavalcev v pretekli sezoni ne bi prinesel pravzaprav nič preveč presenetljivega, če ne bi v teh desetoricah zasledili razveseljivo ugotovitev, da srečujemo mnogo novih imen. Povprečki kažejo stagnacijo, tu manjši napredek tam neznatno nazadovanje, vse govori o stagnaciji, ki je značilna za razvoj plavanja v Sloveniji že nekaj let nazaj. O vzrokih smo nekoč že pisali. Brez zimskih bazenov, s tako maloštevilnim strokovnim kadrom, s štirimi, petimi osnovnimi organizacijami, ki se resneje ukvarjajo s plavalnim športom seveda ne moremo pričakovati bistvenih sprememb, kaj šele, da bi ujeli korak z velikimi mednarodnimi uspehi. Toda poglejmo le kaj nam je zraslo v plavalnih bazenih preko letnih mesecev.

V šprintu nas bolj zanima druga polovica lestvice. Vrh tvori še vedno kranjska četvorka ter Pirc, ki se je letos zopet povrnil med slovenske plavalce, toda vsi brez bistvenih sprememb. Dermastia in Vošinek sta pravzaprav edina osvežitev. S Petrom Brinovcem je to tudi edina mladinska trojka med šprinterji. Sicer pa vemo, da ta disciplina zahteva bolj izdelanega plavalca kot daljše proge.

Na daljših progah sta brata Brinovec letos zamenjala vlogi. Peter se je na 1500 m prosto celo zelo tesno približal Vladotovemu rekordu. Novi imeni med plavalci daljših prog sta Breskvar in Švab. Oba sta letos prav »meteorsko« napredovala, saj lani še nista sodila niti med povprečne plavalce v Sloveniji.

V prsnem slogu imamo letos prvič kar pet plavalcev pod 3 minute. Ogrin, Kravos in Šulc so se na različnih tekmovanjih menjavili z različno srečo, žal pa se niso letos nikoli srečali z obema Kranjčanoma Bradnerjem in Pogačnikom, ki sta v letošnji sezoni tudi dosegla svoje osebne re- Danija Vrhovška v hrbtnem korde. Verjetno bi njihova medsebojna borba prinesla še boljše rezultate. Na vrhu je še vedno Pelc, čeprav je samo »mimogrede« pomagal svojemu klubu v borbi za vstop v zvezno ligo.

Vlado Brinovec je dosegel svoje največje uspehe v metuljčku, saj je na obeh progah izboljšal republiške rekorde. Tudi njegov brat Peter je za nekaj sekund izboljšal svoj lanski rekord. Andrej Goršič se je prvič spustil pod 3 minute v tem slogu. V drugem delu lestvice pa srečujemo nova imena — Majdič, Janez Goršič in Radovljičan Smrekar. Seveda pa še vedno ne moremo mimo ugotovitve, da je to daleč najslabša disciplina v našem plavanju. Rezultate v metuljčku lahko primerjamo s prsnim slogom (zadnja dva plavalca prsnega sloga v desetoricah imata že boljše rezultate od i-touvrščenih v metuljčku!) medtem ko vemo, da so rezultati plavalcev metuljčka v svetu blizu 20 sekund boljši od prsnega.

V moških disciplinah je prav gotovo največje presenečenje pretekle sezone izreden vzpon mladega Celjana Danijela Vrhovška v hrbtnem slogu. Njegova rezultata, ki ju je dosegel na mladinskem državnem prvenstvu v Splitu ga uvrščata že v mednarodni razred. Žal v rezultatih še ni bil ustaljen, kar pa mu seveda zaradi njegove starosti ne smemo zameriti. Rezultatov v hrbtnem slogu v povprečju ne moremo primerjati z lanskimi dosežki, ker je bil letos program zvezne lige le na 200 m in tako v lestvicah na 100 m nimamo nobenega plavalca Triglava. Kljub temu menimo, da smo v tej disciplini največ napredovali, saj so poleg Vrhovška dosegli Jesenšek, Košnik, Toplak, Šolmajer, Rebolj in Pičulin lep napredek.

Moški

100 m prosto:

57,6 Kocmur (T)
1:01,9 Košnik S. (T)
1:02,1 Brinovec V. (T)
1:02,2 Brinovec P. (T)
1:02,4 Pirc (L)
1:02,8 Dermastia (L)
1:03,7 Poljanšek (L)
1:04,1 Vošinek (N)
1:04,2 Burja (R)
1:04,7 Humar (C)

400 m prosto

4:46,6 Brinovec P. (T)
4:51,1 Brinovec V. (T)
4:59,6 Orel (N)
5:09,3 Goršič (L)
5:11,0 Švab (C)
5:12,4 Burja (R)
5:14,1 Šulc (C)
5:15,8 Breskvar (L)
5:16,0 Irt (R)
5:21,5 Gorjanc (P)

1500 m prosto

19:10,4 Brinovec P. (T)
19:33,4 Brinovec V. (T)
20:31,5 Orel (N)
20:40,4 Goršič (L)
21:00,4 Šulc (C)
21:03,5 Švab (C)
21:20,4 Lileg (C)
21:10,7 Breskvar (L)
21:27,3 Burja (R)
21:30,3 Naraglav (C)

100 m prsno

1:20,2 Pelc (L)
1:20,4 Ogrin (L)
1:21,1 Kravos (C)
1:22,7 Iskra R. (C)
1:24,1 Radošević (N)
1:24,3 Pavšič (L)
1:24,4 Mittoni (P)
1:24,7 Sekovanič (P)
1:24,8 Poljanšek (L)
1:25,1 Žemva (P)

200 m prsno

2:53,7 Pelc (L)
2:56,5 Ogrin (L)
2:56,5 Brandner (T)
2:56,6 Pogačnik (T)
2:58,3 Kravos (C)
3:00,8 Šulc (C)
3:02,9 Černe (P)
3:03,1 Radošević (N)
3:04,7 Pavšič (L)
3:05,5 Iskra R. (C)

100 m metuljček

1:07,0 Brinovec V. (T)
1:12,0 Poljanšek (L)
1:15,9 Goršič (L)
1:18,0 Zvokelj (I)
1:18,2 Goršič (N)
1:19,7 Majdič (L)
1:19,8 Lileg (C)
1:20,9 Pelc (L)
1:21,1 Burja (R)
1:21,3 Smrekar (P)

200 m metuljček

2:37,1 Brinovec V. (T)
2:46,8 Brinovec P. (T)
2:48,7 Poljanšek (L)
2:50,0 Peternel (T)
2:53,9 Goršič (L)
3:01,9 Lileg (C)
3:01,9 Majdič (L)
3:02,9 Goršič (N)
3:05,8 Sulc (C)
3:06,4 Smrekar (P)

100 m hrbtno

1:07,6 Vrhovšek (N)
1:11,6 Goršič (L)
1:13,3 Jesenšek (C)
1:16,3 Toplak (N)
1:16,7 Solmajer (L)
1:19,1 Fürst (P)
1:19,1 Iskra S. (C)
1:19,1 Bednaršek (C)
1:19,4 Bervar (L)
1:20,0 Meško (I)

200 m hrbtno

2:31,6 Vrhovšek (N)
2:37,4 Goršič (L)
2:38,4 Košnik M. (T)
2:42,2 Jesenšek (C)
2:46,3 Rebolj (T)
2:47,7 Pičulin (T)
2:49,7 Solmajer (L)
2:50,6 Toplak (N)
2:54,2 Burja (R)
2:54,4 Iskra S. (C)

Uredja uredniški odbor — Glavni urednik Franček Mirtič — Odgovorni urednik Vlado Zlajpah — Rokopisov ne vračamo — Tiska tiskarna »Toneta Tomšiča« v Ljubljani — Uredništvo in uprava Ljubljani Cankarjeva 4 (pasaža Nebotičnika — Poštni predal 57 — Čekovni rač. uprave 600-15-3-5 Telefoni: uredništvo 21-281 (ob nedeljah 20-170, 171, 21-810, 20-157) — uprava: 21 281 — Letna naročnina 1600, polletna 800 din

ROKOMET PO SVETU

Letošnje državno prvenstvo na Danskem se je pričelo zelo razburljivo. Kot je znano igrajo vsi Nordijci sicer oster rokomet, vendar skoraj brez prekrškov nad nasprotnimi igralci, zlasti pa brez, pri nas tako značilnega objemanja in porivanja nasprotnika. To omogoča potem značilno nordijsko tehnično, dovršeno in virtuozno igro, ki jo marsikje drugod povsem pogrešamo. Po mnenju nekaterih danskih strokovnjakov, pa je prav ta način igre v veliki meri vplival na slabe rezultate njihove reprezentance, zato so naročili sodnikom naj v prvenstvenih srečanjih dovolijo grobo igro, kar naj bi omogočilo boljše mednarodne rezultate. Rezultati pa so bili povsem drugačni od pričakovanj, kajti nekatere tekme v prvih kolih so se spremenile v pravi pretep — tudi Severnjaki, so lahko zelo temperamentni — in zato se je zopet začelo soditi po starih merilih. To so zahtevali tudi vsi igralci in zanimivo je, da je 36-kratni drž. reprezentant Marott odpovedal nadalnje sodelovanje v reprezentanci z izjavo, da mu nastopanje v reprezentanci glede na grobe igre, ne nudi nobenega zadovoljstva, in da želi v bodoče nastopati samo za svoj klub. Zanimivost letošnjega prvenstva je tudi v tem, da je trenutno na čelu lestvice »Skovbakken« iz Aarhusa, ki je priznano najpočasnejša ekipa v I. ligi.

*

V avstrijski zvezni ligi vodi po VI. kolu »Union Edelweiss« iz Linza. Na drugem mestu je ATUS Bruck, na tretjem pa Atsv Linz, v katerem igra znani avstrijski bombarder Steffelbauer, ki tudi letos prepričljivo vodi na lestvici strelcev.

V ženskem tekmovanju je v predzadnjem kolu »Danubia« premagala »Semperit« 4:1 in se tako povzpela na 1. mesto z istim številom točk kot Semperit.

*

Pravkar končano državno prvenstvo v Švici je potekalo letos v znamenju novih moštev. Naslov prvaka je 1. osvojila ekipa »Unterstrass« iz Züricha. Lanskoletni prvak Aarau se nahaja komaj na 4. mestu in sta pred njim še znani večkratni prvak »Grasshoppers« iz Züricha in RTV Basel, ki je letos prvič nastopal v I. ligi. Uspeh te ekipe je tudi največje presenečenje tega prvenstva, kajti od novincev ni nihče toliko pričakoval.

Švedi groze v hokeju

Zmaga nad ZSSR in ČSSR jih uvršča na prvo mesto v Evropi — Pomlajena ekipa opravičila svoj obstoj

Čeprav to ni bilo niti svetovno ali evropsko prvenstvo niti olimpijske igre sta dve presenetljivi zmagi švedskih hokejistov močno odjeknili po vsem hokejskem svetu. Švedi so gostovali v dveh najmočnejših deželah hokeja v Evropi in v treh igrah izvojevali dve zmagi. Po prvem porazu v Moskvi so se v povratnem srečanju krepko oddolžili za prvi poraz. Na gostovanju v ČSSR pa so v Pragi premagali še reprezentanco ČSSR, ki poleg ZSSR in Kanade sodi v najvišji svetovni vrh.

Švedi so se v letošnjo sezono temeljito pripravili. Že pred začetkom sezone so sestavili petčlansko komisijo, ki je skrbela za načrtne priprave kandidatov. Ta komisija pa je tudi sestavila ekipo, ki je gostovala v Sovjetski zvezi in Čehoslovaški. Selektorji so zelo energično pomladili državno reprezentanco. Dva najstarejša reprezentanta Björna in Stolza so določili le za rezerve. Stolz je doslej odigral 101, Björne pa celo 217 tekem za državno ekipo. Kljub velikim izkušnjam pa igra teh dveh hokejistov na lanskem prvenstvu v Švici ni zadovoljila. Na njihova mesta so postavili Blomeja in Nordlanderja.

Napadalno trojko tvorijo Petterson - Nils Nilsson - Erik Lundvall. Nilsson in Lundvall nista sodelovala na prvenstvu v Švici, ker sta bila poškodovana. Drugi napad sestavljajo Mättä—Tumba Johansson - Benny Söderlind. Zlasti 20-letni Mättä je velika pridobitev za napadalce. Ta mladi igralec je s svojo energično in borbeno igro poleg nepogrešljivega Tumbe Johanssona največja nevarnost vseh nasprotnih vratarjev.

Selektorji švedskih hokejistov niso bili tudi prav nič popustljivi proti ostalim starim reprezentantom. Mild je odšel z nogometnim moštvom Djurgarden v Španijo. Oeberg pa se ni odzval na skupni trening reprezentantov. Oba so uvrstili med rezervne igralce. Švedski hokejski strokovnjaki menijo, da bodo samo s takšno politiko osvojili najvišje mesto med hokejisti na svetu.

Amerikanci le v Evropi

Še do nedavnega so imeli ameriški smučarji veliko skrbi z odhodom na svetovno smučarsko prvenstvo. Vzrok je bil pomanjkanje denarja in največji pesimisti so govorili, da se Amerikanci tokrat sploh ne bodo mogli udeležiti prvenstva v Chamonixu. Kaže, da so končno le ugodno rešili finančne težave in da so zbrali celo toliko denarja, da se bodo udeležili vseh večjih mednarodnih tekmovanj pred svetovnim prvenstvom. Enajstčlanska ekipa alpskih smučarjev je nedavno prispela že v Francijo, kjer bodo trenirali skupno s francoskimi smučarji. V moški vrsti je tudi Buddy Werner, za katerega trde, da bi že nekaj let lahko bil enakovreden tekmec najboljšim Evropejcem toda pred najvažnejšimi tekmovanji (lani pred olimpijado) se teže poškoduje. Amerikanci upajo, da bo letos srečno prestal treninge in tekme pred svetovnim prvenstvom in da mu bo uspelo, pokazati svojo visoko mednarodno vrednost. Ameriško ekipo sestavljajo tile tekmovalci:

Moški: Gordon Eaton, Churk Ferris, Jimmy Heuga, Billy Kidd, Bill Marolt in Buddy Werner, ženske: Barbara Ferris, Joan Hannan, Linda Meyers, Jean Saubert in Nancy Sise.

Zgrešen poklic

Pred več kot tridesetimi leti je osvajal naglove svetovnega prvaka boksa v welter in srednji kategoriji Miki Walker. Njegova boksarska kariera pa je bila združena tudi s tolikimi škandali, da je bil večkrat na pragu zapora. Ko je po svoju burni profesionalni boksarski karieri slekel rokavice se je lotil umetnosti. Najprej je začel s pisateljevanjem in njegova prva knjiga je bila autobiografski roman »Volja za zmago«. Toda ker ni posebno uspel kot pisatelj se je oprijel čopiča in poskusil še »srečo« med slikarji. Danes je Walker star 60 let in je med ameriškimi slikarji eden zelo priznanih umetnikov, njegova dela predstavljajo veliko vrednost, saj so njegov talent enodušno priznali vsi umetniški kritiki.

Mathews, Di Stefano, Charles in Koczis v enem

»Crni biser« brazilskega nogometa je še vedno v središču pozornosti, kjerkoli nastopi s svojim klubom Santosom ali kot član brazilske reprezentance. Pele je tisti nogometaš, ki v vsaki svoji virtuozni akciji navdušuje stotisoče gledalcev po vsem svetu.

Nek novinar je takole karakteriziral njegovo igro:

»Pele je super-nogometaš, ki zna streljati z obema nogama enako zanesljivo in močno, kot zna to samo Charles. Preigrava nasprotnika kot zna to samo Stanley Mathews. Ima čudoviti pregled nad igro in jo gradi kot zna to samo Di Stefano ter natančno odmerja strele z glavo kot zna le Kocsis.« Tako so v tem nogometašu združeni vsi superlativi najboljših svetovnih igralcev.

Toda Pele nima samo združene vse te vrline Charlesa, Mathewsa, Di Stefano in Kocsisa. Njegova moč in dinamičnost mu omogočata takšne sposobnosti z naglimi obrati, da »zastrupi« vso ekipo in jo privede v najbolj aktivno stanje. Kadar teče spominja na Armina Haryja, toda za nogometaša ima še nekaj bolj dragocenega. Sredi največjega šprinta lahko s čudežnim impulzom hitrost še poveča in zbeži vsakemu zasledovalcu.

Mnogi trde, da ima Pele v nogah tisto kar ima v srcu. Ves se preda igri in v njej tudi resnično uživa. To je virtuoz nogometne igre ki je samo eden na vsem svetu, tako vsaj trde Brazilci.

Nogometni menažerji

Znano je, da imajo igralci, pevci, slikarji, dirigenti, profesionalni boksarji in drugi poleg sebe ljudi, ki skrbe za njihove osebne poslovne zadeve. Mnogokrat je odvisna pot nekega umetnika od sposobnosti njegovega menažerja. V Italiji, Angliji, Spaniji in Južni Ameriki so se pojavili tudi med nogometaši ljudje, ki skrbe za finančne posle svojih varovancev. Poleg pogodbenih dolžnosti s klubom skrbe ti menažerji tudi za uspešno reklamo svojih »ljubljencev«. Igralci namreč lahko mnogo zaslužijo, če dovole, da v časnikih objavljajo v reklamne namene s kakšno kremo si maže lase, kaj je njegova najljubša pijača, s katerimi britvicami se brije in podobno. Tak nogometaš nima časa niti večkrat sposobnosti, da bi skrbel za lastno propagando.

Francozi v smuku

Avstrijci v slalomu

Smučarska sezona velikih mednarodnih tekmovanj je na pragu. Mednarodna smučarska zveza je pripravila uradno razdelitev najboljših smučarjev v kvalitetne razrede, ki bodo odločali o vrstnem redu, kakšne štartne številke bodo imeli tekmovalci na velikih mednarodnih nastopih. Pri tej razvrstitvi so seveda upoštevali lanske nastope zato je toliko bolj zanimivo, da pred letošnjimi štarti pregledamo takorekoč lansko kvalitetno razvrstitev najboljših alpskih smučarjev.

Francozi so seveda kar na prvih treh mestih v smuku. Guy Perillat, Leo Lacroix in Adrien Duvillard so se zvrstili na prva tri mesta v smuku. Najboljši Avstrijec Egon Zimmermann je šele na 4. mestu. Nasprotno pa je Avstrijska premoč v slalomu, kjer zavzemajo Pepi Stiegler in Gerhard Nenning vodilni mesti. Še močneje so zastopani Avstrijci v veleslalomu, kjer je med prvo desetorico kar šest Avstrijcev.

V ženskih disciplinah je mlada Avstrijka kar v vseh treh disciplinah na prvem mestu. Njena najresnejša tekmica, olimpijska zmagovalka Heidi Biebl se je morala zadovoljiti z enim drugim in dvema tretjima mestoma. Lestvice so takele:

Moški smu: 1. Perillat (Fr) 0, 2. Lacroix (Fr) 1.40, 3. Duvillard (F) 0.69, 4. Zimmermann (A) 0.81, 5. Alberti (I) 0.98, **slalom:** 1. Stiegler (A) 0, 2. Nenning (A) 0.45, 3. Mathys (Šv) 0.58, 4. H. Leitner (A) 0.62, 5. Burger (A) 0.69, **veleslalom:** 1. Burger (A) in Nenning (A) 0, 3. Schranz (A) 0.04, 4. Stiegler (A) 0.83, 5. Duvillard (F) 1.02.

Ženske: 1. Hecher (A) 0, 2. Bochatay (F) 0.05, 3. Biebl (Nem) 0.17, 4. Andeer-Gertsch (Šv) 0.17, 5. Netzer (A) 0.57, **Slalom:** 1. Hecher (A) in Jahn (A) 0, 3. Biebl (N) 0.17, 4. Ferries (ZDA) 1.50, 5. Netzer (A) 1.59, **veleslalom:** 1. Hecher (A) 0.2, 2. Biebl (N) 0.12, 3. Netzer (A) 0.49, 4. Jahn (A) 0.75, 5. Grosso (F) 0.76.

Bennet: Vse medalje za Francijo!

Trener francoskih alpskih smučarjev Honore Bennet je v razgovoru z novinarji dejal, da ima Francija letos velike možnosti, da v vseh moških disciplinah alpskega smučanja izbojuje zlate medalje. Trditev tega odličnega smučarskega strokovnjaka je nekoliko smela, kajti kaj bodo na takšno izjavo dejali Avstrijci?

Kdo bo naslednji izzivalec?

Svetovni boksarski prvak težke kategorije Floyd Patterson ni imel težkega dela z Mc Neeleyem v borbi za naslov svetovnega prvaka. Seveda so novinarji takoj po borbi hoteli vedeti kdo bo tisti boksar, ki bo naslednji Pattersonov izzivalec. Svetovni prvak je dejal, da pričakuje kot svoja naslednja nasprotnika Angleža Henry Cooperja ali pa Amerikanca Eddi Machena.

Patterson sicer meni, da bi bil Sonny Liston še vedno edini tekmec, ki bi mu bil v ringu lahko enakovreden, toda pri njem še niso odstranjene vse ovire, da bi lahko sprejel dvoboj. Katere so tiste ovire, Patterson ni direktno povedal, pač pa sklepajo, da je Patterson menil, da Liston vzdržuje stike z ameriškimi boksarskimi gangsterji. Tudi Pattersonov menažer Cus Amato pravi, da bi najraje videl Listona kot Pattersonovega nasprotnika v ringu.

NI PORAZOV

Ing. B. KRISTANČIČ | 9

Želel bi, da bi se prav razumeli. Večji del časa, ki sem ga prebil tam, je bil nadvse prijeten, popolnoma navaden, čeprav poredkoma, sem in tja monoton. Ni se mnogo razlikoval od vsakdanjega življenja. Umljivo pa je, da imajo take dogodivščine med spomini precej trajnejše mesto.

Brez dvoma pa so bila prav popotovanja najmočnejše gonilo v mojem športnem udejstvovanju. Vsi ti našteti dogodki so bili prebogato plačilo za včasih nerazumljivo voljo in nadvse naporno delo, ki sem ju vlagal v vadbo.

Naša romanja so imela še eno razburljivo plat. Starejši kolegi iz reprezentance so bili od sile nabriti. Menda ni bilo priložnosti, ko si nismo privoščili kake potegavščine. »Žrtve« so bile redno vodje potovanj, še pogosteje sodniki.

V Milanu smo tekmovali za pokal »Mairano«. Še danes znanega sodnika, ki je prispel z nami, je pri vratarju čakalo uradno, z vsemi mogočimi žigi opremljeno pismo. Naslednji dan bi se moral zglasiti v Comu, kjer naj bi bil mednarodni sodniški seminar. Pripravljeni na hudo kri, smo pričakovali njegov povratek že med kosilom. Vrnil se je tako, kot smo računali. Vendar ni črhnil besedice. Uredili so tako, da je sedel za majo mizo, saj sem bil najmlajši in zato mojo mizo, saj sem bil najmlajši in zato Pripravili so mu že drugo neprijetnost. Medtem ko je bilo v naših kozarcih vino, je bila v njegovem neka čudna mešanica kisa, olja in soli. Past mu je nastavil Kalember. Odpil je požirek in vzkliknil, češ da so nam postregli z nemogočo pijačo. Arbiter je mislil, da je napočil trenutek, ko bo lahko rehabilitiral svojo omajano avtoriteto. Dvignil je kozarec z gesto dobrega poznavalca vin. Poskusil je enkrat, srknil drugič. Nato pa slovesno izjavil, da so nas pogostili z neko sicilijansko specialiteto. Še nekaj časa je tolmačil, preden se je v dvorani razlegel nezadržen smeh. Čeprav nam tega nikoli ni odpustil, kljub neznanski opreznosti je bil še velikokrat glavni akter podobnih šal.

Košarkarski reprezentanti so sloveli po takih ukanah. Zaradi tega je nekoč »potegnil kratko« B. Bošković, novinar beograjskega športa. Na beograjski postaji so mu izmaknili prtljago. Dopovedali smo mu, da prtljaga ni pri nas toda »Bole« se je muzal »saj se poznamo«. Kmalu je tudi nas minila resnost, nekateri so celo začeli dvomiti v resnično krajo. Na cilju, ko smo bili že v hotelu se je začela »telefonska« odiseja našega spremljevalca. Nenehno je zvonil v njegovi sobi. Sedaj je govoril z neko postajo, ki ga je obvestila, da je poslala njegovo prtljago naprej, drugič je imel opraviti s carino in tako v nedogled. Račun, ki ga je čakal pri vratarju je bil visok. Zelo pozno je izvedel, da je imel ves čas opravka z našimi reprezentanti, ki so do podrobnosti sestavili scenarij takih, včasih premalo obzirnih zabav. Verjetno tedaj, ko so ga povabili v nek ugledni lokal in plačali na račun visoke tarife medkrajevnih telefonskih razgovorov.

Le nekaj dni za tem nam je privoščil še nekaj veselih trenutkov. Izbrali smo ga, da bi na banketu govoril v našem imenu. Toda zahtevali smo »oster trening«. Sedeli smo okoli mize, nekdo je z žlico udaril ob kozarec. B. je vstal in začel v francoščini: »Spoštovane gospe in gospodje...« Nič kolikokrat smo to ponovili. Med slavnostno večerjo se je zgodilo takole: Nekje v sredini pojedine je zazvenel kozares. Pogojni refleksi našega »oratorja« so bili tako uglajeni, da je šinil pokonci in začel: »Spoštovane gospe in gospodje...« Ta spodrsljaj je kaj kmalu zabrisalo veselo razpoloženje, tako prijetno v primerjavi s prejšnjim na moč uradnim in slovesnim.

Le poredkoma se je kdo resno razburil in zato se mu ni godilo nič bolje. Večina pa je prav dobro vedela, da so bili reprezentanti disciplinirani »športni fanatiki«, kot so jih tedaj imenovali ostali najboljši športniki. To je bila le razbremenitev, relaksacija, nujno potrebna tam kjer se je bilo treba odpovedati tolikim vsakdanjim ugodjem.

V začetku tega desetletja je bila najboljša jugoslovanska enajstorica prva na poti slave. V veliki meri se je morala zato zahvaliti moštvenem duhu, naštetim nitkam, ki so spletle kolektiv. Skupno so se smejali, skupno žalovali. Še enkrat bi hotel uporabiti besedo, ki sem jo že večkrat in je bila v tem primeru najvažnejša — psihologija moštva. V naslednjih letih se je začenjala spreminjati najprej ta, šele nato so sledili vedno številnejši neuspehi. Pravzaprav je ponovno odločila malenkost. Aleksander Gec je zaradi prevelikih naporov težko zbolel. S košarko se je moral posloviti. Ni bilo tako hudo to, da smo izgubili igralca največjega formata, mnogo bolj se je maščevala odsotnost nenadomestljivega vodje, ki je vsakemu vlival več samozavesti, optimizma in odločnosti. Niti v najbolj kritičnih trenutkih se njegov polet ni krhal. Ne mogel bi vam temeljito raztolmačiti zakaj je že pogled nanj zadostoval, da so soigralci postopali mirneje, bolj premišljeno. Ni nam manjkalo izvrstnih tekmovalcev. Toda ostali so le — izvrstni posamezniki. Taki, ki niso sestavljali prav tako učinkovito celoto.

DOMAČE PRVENSTVO

Ves čas številnih tekem in reprezentančnih priprav pa sem komaj čakal trenutek, ko sem lahko prišel pod Cekinov Grad, kjer smo imeli garderobo še kar pod kostanji. Mudilo se mi je, da bi se naše moštvo čimpreje seznanilo z neštetimi novicami in opažanji. Postal sem nehote hkrati igralec in trener. Reči moram, da nisem imel težkega dela. Nič ni bilo preveč, nič pretežko za naše fante. Vzpodbujalo nas je obdobje najhujšega rivalstva z mestnim tekmecem Ljubljano.

ZNANI ALPINIST ANTE AHKOTA JE V SOSTANJU S PROJEKTORJEM POKAZAL PRECEJSNJO STEVILO DIAPOZITIVOV S SVOJIH PLEZALNIH TUR V JULIJSKIH ALPAH TER V FRANCIJI. S SIROKO ODPRTIMI OCMI SO MLADI SOSTANJCANI GLEDALI ZARES IZREDNE POSNETKE IN POSLUSALI NJEGOVO PRIPOVEDOVANJE

MED EVROPSKIMI IN SVETOVNIMI MOJSTRI

Levo od zgoraj navzdol

BOZO JEMC JE PRED NEDAVNIM SLEKEL VOJASKO SUKNJO. ZATO JE TAKOJ OPAZIL PRI SVOJEMU KOLEGU SLIBARJU, DA JE IZGUBIL GUMB NA HLACAH. BIL JE TAKOJ PRIPRAVLJEN POMAGATI SLIBARJU, DA JE TAKO SPET SPRAVIL V RED NJEGOVO UNIFORMO

NE VEMO, O CEM STA SE POGOVARJALA — MORDA O KRANJSKEM NOGOMETU, MORDA O NAMIZNEM TENISU, SKORAJ ZANESLJIVO PA JE BILA VMES ZOGA — NOGOMETNA ALI NAMIZNOTENISKA. NE BO TEZKO UGANITI, DA STA NA SLIKI DRZAVNI REPREZENTANT V NOGOMETU RUDI CORN IN EDEN NAJBOLJSIH IGRALCEV NAMIZNEGA TENISA V JUGOSLAVIJI JANEZ TERAN

ZA PRIREDITEV V VELENJU IN SOSTANJU JE BILO TAKO ZANIMANJE, DA SO VSTOPNICE KAR RAZGRABILI NAS POSNETEK JE Z DVORANE KULTURNEGA DOMA V VELENJU, KI JE BIL NAPOLNJEN DO ZADNJEGA KOTICKA

Desno spodaj
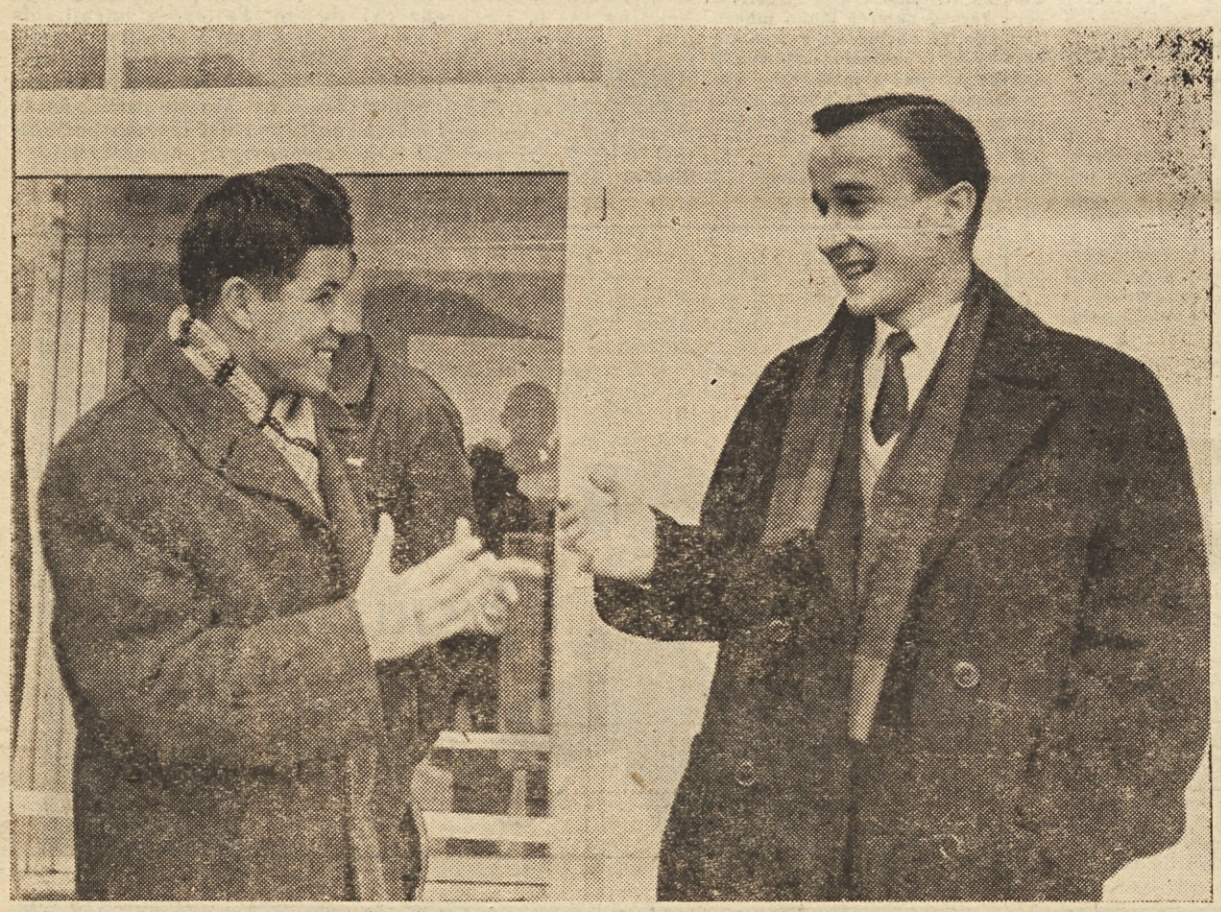
SLOVENSKI SPORTNIKI SO SI V SOSTANJU OGLEDALI TUDI NAJMODERNEJSO TERMOELEKTRARNO V JUGOSLAVIJI